

Το πρώτο κρατικό τηλεοπτικό κανάλι προέβαλε χθες (Σάββατο 11/12ου), την ταινία του Paul Thomas Anderson, «There will be blood» (ελληνικός τίτλος: «θα χυθεί αίμα»).

Δεν είναι εύκολο να αντισταθείς και να μην γράψεις λίγα λόγια.

Η παραγωγή δεν αποτελεί την ιστορία κάποιου ασύδοτα φιλόδοξου, που εξελίσσεται πριν από 100 χρόνια, στο λυκαυγές του 20ού αιώνα. Δεν θέτει απλώς τα ερωτήματα.

Φλερτάρει ανοικτά με την ιδέα ότι δίνει απαντήσεις σε ότι βασανίζει τη σύγχρονη Αμερική και η πρότασή της, τα περιλαμβάνει όλα.

Από τους λόγους που ωθείται ο άνθρωπος στη σκληρότητα, τις αιτίες της βίας, τους ρόλους της εκκλησίας, την επιβίωση, την μεταμόρφωση σε αδίστακτο πλάσμα, την κυρίαρχη θέση της οικονομικής ισχύος ακόμα και την εξάρτηση από το αλκοόλ.

Θίγει όμως και οικουμενικά θέματα. Την πατρότητα, την αδερφότητα, το ρόλο της οικογένειας και ακολούθως την εμπλοκή τους στο επιβιώνειν και στο επιχειρείν.

Ο ήρωας, Daniel Plainview, εμφανίζεται στην αρχή μόλις ένα σκαλοπάτι πάνω από το επίπεδο του ζώου. Τρυπώνει μέσα σε λαγούμια, σέρνεται πάνω στους βράχους, μοναχός στην απεραντοσύνη της ερήμου.

Πολεμά προτάσσοντας μια άκαμπτη θέληση. Ζει μια ζωή που κανείς δεν επιθυμεί. Ζει όμως.

Αποκτά έτσι τις απαραίτητες δεξιότητες. Τη ευελιξία του διαπραγματευτή, τα χαρίσματα του πωλητή, το μένος του πολεμιστή, την ακαμψία του μέταλλου.

Καταλήγει στον έναν από τους δυο ⁽¹⁾ προορισμούς που συνήθως ωθεί ο Αμερικάνικος πολιτισμός το ποίμνιο του. Βουτηγμένος δηλαδή στο αίμα και την αναλγησία, στην κορυφή της εξουσίας θύμα κι' αυτός, περισσότερο μόνος από τα θύματά του, με τις εμπειρίες και τις γνώσεις μιας αδυσώπητης ζωής.

Πολύ επιδέξια έχει προλάβει να ισοπεδώσει οποιοδήποτε έρεισμα αυτού του πολιτισμού. Θρησκεία, οικογένεια, τιμή, φιλία.

Το «There will be blood» δεν είναι μια καταθλιπτική, σκοτεινή ταινία.

Είναι η χαρτογράφηση της Αμερικής του προηγούμενου αιώνα. Είναι ένα κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό ακόμα και ανθρωπολογικό μάθημα.

Η μήκους 158 λεπτών παραγωγή είναι βασισμένη στο βιβλίο «Oil», του Αμερικανού Upton Sinclair, με πρωταγωνιστή τον Daniel Day Lewis, τον Paul Dano (φυσιογνωμικά δεν φέρνει στο

Oscar

, στην 80

η

απονομή (2007), από τα οποία κέρδισε τα δύο. Καλύτερης φωτογραφίας για τον Robert

Elsuit

και πρώτου ανδρικού ρόλου για τον D.D. Lewis.

Ο προικισμένος Ιρλανδός ηθοποιός είναι μόλις ο όγδοος καλλιτέχνης με δύο χρυσά αγαλαμάτια πρώτου ανδρικού ρόλου στη συλλογή του.

Να θυμίσουμε το πρώτο του, το 1932 (My left foot) και να θυμηθούμε τους προηγούμενους επτά:

Tracy

(1937,1938),

Gary

Cooper

(1941,1952),

Marlon

Brando

(1954,1972),

Jack

Nicholson

Fredric March (1932,1946), Spencer

(1975,1997),
Dustin
Hoffman
(1979,1988) και
Tom
Hanks
(1993,1994).

(¹) για όσους παρέμειναν με την απορία, ποίος είναι ο άλλος προορισμός: Είναι εκείνος του θύματος χωρίς αίμα, δίχως αναλγησία, άνευ εξουσίας με την συντροφιά των ομοίων του.